

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- * Rådets forordning (EF) nr. 1292/96 af 27. juni 1996 om fødevarerhjælpspolitik og fødevarerhjælpsforvaltning og om særlige aktioner til støtte for fødevarer-sikkerheden 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1293/96 af 4. juli 1996 om fastsættelse af det beløb, som skal trækkes fra importtolden på ris indført fra Den Arabiske Republik Egypten 12
- * Kommissionens forordning (EF) nr. 1294/96 af 4. juli 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 for så vidt angår høst-, produktions- og beholdningsanmeldelser inden for vinsektoren 14
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1295/96 af 4. juli 1996 om ændring af de repræsentative priser og tillægstolden ved indførsel af visse sukkerprodukter 28
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1296/96 af 4. juli 1996 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 30
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1297/96 af 4. juli 1996 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug 32
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1298/96 af 4. juli 1996 om fastsættelse af det korrektionsbeløb, der anvendes på eksportrestitutionerne for korn 34

Berigtigelser

- * Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 1032/96 af 7. juni 1996 om udskydelse af fristen for tilsåning med visse markafgrøder i visse regioner i produktionsåret 1996/97 (EFT nr. L 137 af 8.6.1996) 36

2

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1292/96

af 27. juni 1996

om fødevarehjælpspolitik og fødevarehjælpsforvaltning og om særlige aktioner til støtte for fødevaresikkerheden

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 130 W,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Fødevarehjælpen er nu som før et vigtigt led i Fællesskabets politik for udviklingsarbejde;

fødevarehjælpen skal indpasses i udviklingslandenes politik til forbedring af fødevaresikkerheden, især ved indførelse af fødevarestrategier, der skal lindre fattigdommen og sigte mod det endemål at gøre fødevarehjælpen overflødig;

Fællesskabet og dets medlemsstater samordner nøje deres politikker for udviklingssamarbejde for så vidt angår fødevarehjælpsprogrammer og aktioner, der specielt sigter på at øge fødevaresikkerheden; Fællesskabet og dets medlemsstater deltager i visse internationale aftaler på dette område, herunder den internationale konvention om fødevarehjælp;

fødevaresikkerhed på regionalt og nationalt plan samt i de enkelte familier er i et langsigtet perspektiv, der permanent sikrer alles adgang til en ernæring, der gør det muligt at leve et aktivt og sundt liv, et vigtigt element i bekæmpelsen af fattigdom, og det er væsentligt at lægge vægt herpå i alle programmer for udviklingslande;

fødevarehjælpen bør ikke have negative virkninger på modtagerlandenes normale produktions- og importstrukturer;

fødevarehjælpen og aktionerne til støtte for fødevaresikkerheden er væsentlige aspekter ved Fællesskabets politik for udviklingssamarbejde, og der skal derfor tages hensyn dertil inden for hele den fællesskabspolitik, som kan have betydning for udviklingslandene navnlig med henblik på økonomiske reformer og strukturtilpasning;

i betragtning af de forskellige forpligtelser med hensyn til familiens fødevaresikkerhed, der påhviler mænd og kvinder, skal der systematisk tages hensyn til mænds og kvinders forskellige roller ved udformningen af programmer til forbedring af fødevaresikkerheden;

det er vigtigt at øge kvindernes og lokalsamfundenes deltagelse i bestræbelserne på at forbedre fødevaresikkerheden på nationalt, regionalt og lokalt plan samt i de enkelte familier;

fødevarehjælpen skal være et effektivt instrument, som kan sikre adgang til tilstrækkelig og passende ernæring og forbedre betingelserne for befolkningernes rådighed over og adgang til fødevarer i overensstemmelse med forbrugsvanerne og de lokale produktions- og samhandelssystemer, navnlig i situationer med fødevarekriser, og skal desuden være fuldt indpasset i udviklingspolitikken;

fødevarehjælpsinstrumentet udgør en vigtig bestanddel af Fællesskabets forebyggelses- og interventionspolitik i tilfælde af krisesituationer i udviklingslandene, og på den baggrund skal der ved anvendelsen tages behørigt hensyn til de eventuelle sociale og politiske virkninger;

fødevarehjælpsaktionerne kan ikke bidrage til anvendelige løsninger, hvis de ikke integreres i udviklingsaktioner, som kan få gang i de lokale produktions- og samhandelsprocesser;

det er nødvendigt at forbedre mulighederne for analyse, diagnose, programmering og overvågning af fødevarehjælpen for at sikre en større effektivitet og undgå negative virkninger for de lokale muligheder for produktion, distribution, transport og afsætning;

⁽¹⁾ EFT nr. C 253 af 29. 9. 1995, s. 10.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 15. december 1995 (EFT nr. C 17 af 22. 1. 1996), Rådets fælles holdning af 29. januar 1996 (EFT nr. C 87 af 25. 3. 1996, s. 34) og Europa-Parlamentets afgørelse af 24. maj 1996 (EFT nr. C 166 af 10. 6. 1996).

fødevarerhjælpen bør gøres til et virkeligt instrument for Fællesskabets udviklingspolitik over for de nævnte lande, hvorved det bl.a. gøres muligt for Fællesskabet at engagere sig fuldt ud i flerårige samarbejdsprojekter;

i dette øjemed bør det gøres muligt for Fællesskabet at sikre regelmæssige samlede bistandsstrømme, i egnede tilfælde at forpligte sig til at levere minimale væremængder til de pågældende lande som led i særlige flerårige programmer i tilknytning til udviklingspolitikkerne og at forpligtige sig over for de internationale organisationer;

det er muligt at øge Fællesskabets støtte til udviklingslandenes indsats på området fødevarerikkerhed ved hjælp af større fleksibilitet i fødevarerhjælpen, hvorved det på visse betingelser gøres muligt i stedet for fødevarerhjælpsaktioner at yde finansiel støtte til aktioner vedrørende fødevarerikkerhed, navnlig udvikling inden for landbrug og levnedsmidler; der skal i den forbindelse tages hensyn til miljøet samt til mindre landbrugeres og fiskeres interesser;

Fællesskabet kan bistå de nødlidende befolkninger i udviklingslandenes land- og byområder ved at deltage i finansieringen af aktioner til støtte for fødevarerikkerheden ved køb af fødevarer, frø, landbrugsredskaber, råstoffer og relevante input og ved hjælp af oplagringsprogrammer, systemer til hurtig varsling, tilvejebringelse, styring og faglig og finansiel bistand;

det er nødvendigt yderligere at støtte regionale løsninger med hensyn til fødevarerikkerhed, herunder lokale opkøb, for at udnytte den naturlige komplementaritet mellem lande inden for samme region; den politik, der føres med henblik på fødevarerikkerhed, skal have en regional dimension, således at den regionale handel med fødevarer og integrationen fremmes;

lokale opkøb af fødevarer giver mulighed for at mindske den ineffektivitet samt de omkostninger og miljøskader, som kan opstå i forbindelse med transport af store mængder fødevarer rundt om i verden;

det genetiske potentiale samt den biologiske mangfoldighed i fødevarerproduktionerne bør bevares;

Fællesskabets fødevarerhjælpspolitik skal tilpasses de geopolitiske forandringer og de økonomiske reformer, der er i gang i mange modtagerlande;

der bør opstilles en liste over de lande og organer, der kan omfattes af fødevarerhjælpsaktioner;

desuden bør det i samme øjemed gøres muligt at stille en fødevarerhjælp til rådighed for internationale, regionale og ikke-statslige organisationer; disse skal opfylde visse betingelser, som sikrer vellykkede fødevarerhjælpsaktioner;

til fremme af gennemførelsen af visse bestemmelser og for at sikre en tilpasning til modtagerlandets politik med hensyn til fødevarerikkerhed bør der sikres et tæt samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i et udvalg for fødevarerikkerhed og fødevarerhjælp;

der bør fastlægges en række foranstaltninger, som i forbindelse med aktionernes gennemførelse skal træffes for at tilpasse gennemførelsesbestemmelserne efter de særlige forhold i den enkelte modtagerzone, dog inden for rammerne af fælles politiske retningslinjer og en fælles strategi;

for at sikre en bedre forvaltning af fødevarerhjælpen, der i højere grad stemmer overens med modtagerlandenes interesser og behov, og for at forbedre beslutnings- og iværksættelsesprocedurerne bør denne forordning træde i stedet for følgende forordninger: Rådets forordning (EØF) nr. 3972/86 af 22. december 1986 om politikken med hensyn til fødevarerhjælp og forvaltning af denne hjælp⁽¹⁾, Rådets forordning (EØF) nr. 1755/84 af 19. juni 1984 om iværksættelse af aktioner på fødevarerområdet, der træder i stedet for levering af fødevarerhjælp⁽²⁾, Rådets forordning (EØF) nr. 2507/88 af 4. august 1988 om iværksættelse af oplagringsprogrammer og systemer til hurtig varsling⁽³⁾, Rådets forordning (EØF) nr. 2508/88 af 4. august 1988 om iværksættelse af aktioner vedrørende samfinansiering af internationale og ikke-statslige organisationers køb af fødevarer og frø⁽⁴⁾, og Rådets forordning (EØF) nr. 1420/87 af 21. maj 1987 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 3972/86 om politikken med hensyn til fødevarerhjælp og forvaltning af denne hjælp⁽⁵⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

Mål og almindelige retningslinjer for fødevarerhjælpen og aktionerne til støtte for fødevarerikkerheden

Artikel 1

1. Som led i sin politik for samarbejde med udviklingslandene og for at sikre en passende reaktion i situationer

⁽¹⁾ EFT nr. L 370 af 30. 12. 1986, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1930/90 (EFT nr. L 174 af 7. 7. 1990, s. 6).

⁽²⁾ EFT nr. L 165 af 23. 6. 1984, s. 7.

⁽³⁾ EFT nr. L 220 af 11. 8. 1988, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 220 af 11. 8. 1988, s. 4.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 136 af 26. 5. 1987, s. 1.

med fødevarerisikkerhed forårsaget af alvorlige fødevarerunderskud eller fødevarerkriser iværksætter Fællesskabet fødevarerhjælpsaktioner og aktioner til støtte for fødevarerisikkerheden til fordel for udviklingslandene.

Fødevarerhjælpsaktioner af humanitær art udføres i henhold til bestemmelserne om humanitær bistand og er ikke omfattet af denne forordning. I tilfælde af en alvorlig krise mobiliseres alle instrumenter under Fællesskabets bistandspolitik i snæver samordning til fordel for den berørte befolkningsgruppe.

2. Aktioner i henhold til denne forordning tages op til behandling efter en analyse af, om dette instrument er hensigtsmæssigt og effektivt i forhold til fællesskabsbistandens øvrige disponible interventionsmidler, der kan have indflydelse på fødevarerisikkerheden og -hjælpen, og de samordnes med disse.

Kommissionen påser, at behandlingen af de aktioner, der planlægges i henhold til denne forordning, foregår i snæver samordning med de øvrige donatorers interventioner.

3. Formålet med fødevarerhjælpsaktionerne og aktionerne til støtte for fødevarerisikkerheden, jf. stk. 1, er navnlig:

- at fremme fødevarerisikkerheden i de enkelte familier samt på lokalt, nationalt og regionalt plan, med særlig sigte på den fattigste del af befolkningen i udviklingslandene og -regionerne
- at forbedre ernæringsniveauet i modtagerbefolkningerne og gøre det lettere for dem at få en afbalanceret ernæring
- at tage hensyn til nødvendigheden af at sikre befolkningens forsyning med drikkevand
- at fremme levnedsmidlernes tilstedeværelse og tilgængelighed for befolkningerne
- at bidrage til en harmonisk økonomisk og social udvikling i modtagerlandene både på landet og i byerne; der rettes en særlig opmærksomhed mod kvinders og mænds respektive roller i familiernes økonomi og i samfundsstrukturen; slutmålet for aktionerne under fællesskabsbistanden er at gøre modtagerne til aktører i deres egen udviklingsproces
- at støtte modtagerlandenes bestræbelser for at forbedre deres fødevarerproduktion på regionalt, nationalt og lokalt plan samt i familierne
- at mindske deres afhængighed af fødevarerhjælp
- at fremme deres uafhængighed på fødevarerområdet enten ved en forøgelse af produktionen eller ved en forbedring og forøgelse af købekraften

— at bidrage til initiativer til fattigdomsbekæmpelse i et udviklingsperspektiv.

4. Fællesskabsbistanden skal i videst muligt omfang integreres i udviklingspolitikken, navnlig i landbrugs- og levnedsmiddelsektoren, samt i de berørte landes fødevarerstrategier. Fællesskabsbistanden supplerer de politikker, som modtagerlandene har udviklet på områderne fattigdomsbekæmpelse, ernæring, reproduktiv sundhed, miljøbeskyttelse og rehabilitering med særlig vægt på programmernes kontinuitet, navnlig hvis landet er på vej ud af en nødsituation. Uanset om denne bistand sælges eller fordeles gratis, må den ikke forstyrre det lokale marked.

AFSNIT I

Fødevarerhjælpsaktioner

Artikel 2

1. Leverede varer og alle andre aktioner som led i fødevarerhjælpen skal så vidt muligt være i overensstemmelse med modtagerbefolkningernes ernæringsvaner og må ikke have negative følger for modtagerlandene.

Når varerne udvælges, skal det tages i betragtning, hvorledes man kan maksimere mængden af fødevarer for at nå det størst mulige antal mennesker under hensyn til produkternes kvalitet med henblik på at sikre passende ernæringsniveauer.

Der skal ved valget af de varer, der skal leveres som fællesskabsbistand, og ved fastsættelsen af bestemmelserne om tilvejebringelse og fordeling navnlig tages hensyn til de sociale aspekter ved adgangen til føde i modtagerlandet, bl.a. for de mest udsatte grupper, og til kvindernes rolle i familieøkonomien.

2. Fødevarerhjælpen tildeles først og fremmest på grundlag af en objektiv vurdering af de faktiske behov, som gør denne bistand berettiget, når denne foranstaltning fremstår som den eneste løsning, der kan forbedre fødevarerisikkerheden for grupper, der ikke har midler til eller mulighed for selv at afhjælpe deres fødevarerunderskud. Med henblik herpå tages der især hensyn til følgende kriterier, uden at andre relevante betragtninger derved udelukkes:

- fødevarerunderskud
- fødevarerisikkerheden, målt ved hjælp af indikatorer for udviklingen i befolkningens ernæring
- indkomst pr. indbygger og tilstedeværelse af særlig fattige befolkningsgrupper
- sociale velfærdsindikatorer for de pågældende befolkninger.

- modtagerlandets betalingsbalancesituation
- økonomiske og sociale følger af og de finansielle omkostninger ved den foreslåede aktion
- eksistensen af en langsigtet politik for fødevarerikkerhed i modtagerlandet.

3. Ydelsen af fødevarerhjælp kan eventuelt være betinget af iværksættelse af kortvarige udviklingsprojekter, der løber over flere år, sektorbestemte aktioner eller udviklingsprogrammer, idet der lægges særlig vægt på aktioner, der på lang sigt skal fremme en varig fødevarerproduktion og fødevarerikkerhed i modtagerlandene inden for rammerne af en fødevarerpolitik og en fødevarerstrategi. I givet fald kan bistanden bidrage direkte til gennemførelsen af disse projekter, aktioner eller programmer. Begge disse hensyn kan tilgodeses ved en anvendelse af counterpart-midlerne, der er fastlagt efter fælles overenskomst mellem Fællesskabet og modtagerlandet eller efter omstændighederne den ikke-statslige modtagerorganisation, hvis Fællesskabets bistand er bestemt til salg. Hvis fødevarerhjælpen ydes som støtte til et flerårigt udviklingsprogram, kan den have form af flerårige leverancer i tilknytning til dette program. Bistand kan bl.a. ud over tildeling af basisfødevarer omfatte levering af frø, gødning, redskaber, andre råstoffer og basisvarer, opbygning af reservelagre, faglig og finansiell bistand samt bevidstgørelses- og uddannelseskationer.

4. Der kan tildeles fødevarerhjælp med det formål at støtte modtagerlandenes bestræbelser på at opbygge beredskabslagre, med hovedvægt på bøndernes lagre og nationale lagre som en væsentlig del af programmet for fødevarerikkerhed, samt med henblik på oprettelse af regionale lagre.

5. Counterpart-midlerne forvaltes i sammenhæng med fællesskabsbistandens øvrige instrumenter.

I lande, der er i færd med at gennemføre en strukturreform, og i overensstemmelse med Rådets relevante resolutioner, udgør de counterpart-midler, der skabes gennem de forskellige udviklingsbistandsinstrumenter, ressourcer, der skal forvaltes som en del af én enkelt sammenhængende budgetpolitik i forbindelse med et reformprogram.

I denne sammenhæng kan Fællesskabet ændre ordningen med målrettet anvendelse af counterpart-midlerne til en mere global udnyttelse, når der er sket fremskridt med hensyn til at effektivisere kontrolinstrumenterne, planlægningen og budgettets gennemførelse og med hensyn til at internationalisere revisionen af de offentlige udgifter. Counterpart-midlerne vil med forbehold af ovenstående

blive forvaltet efter fællesskabsbistandens generelle procedurer for disse midler og først og fremmest som en støtte til politikker og programmer for fødevarerikkerhed.

AFSNIT II

Aktioner til støtte for fødevarerikkerheden

Artikel 3

Fællesskabet kan iværksætte aktioner til støtte for fødevarerikkerheden i udviklingslande med fødevarerunderskud, hvis forholdene gør dette berettiget.

Disse foranstaltninger kan gennemføres af modtagerlandene, af Kommissionen, af internationale, regionale eller ikke-statslige organisationer.

Sigtet med disse aktioner er ved anvendelse af de disponible midler at støtte forberedelsen og gennemførelsen af en fødevarerstrategi eller andre foranstaltninger, som fremmer fødevarerikkerheden for de berørte befolkningsgrupper og ansporer dem til at nedbringe deres afhængighed på fødevarerområdet og af fødevarerhjælp, især for de lande, der er lavindkomstlande og har et stort fødevarerunderskud. Aktionerne skal bidrage til at forbedre levevilkårene for de fattigste befolkningsgrupper i de pågældende lande.

Foranstaltningerne til støtte for fødevarerikkerheden har form af finansiell og faglig bistand i henhold til de i denne forordning fastsatte kriterier og procedurer. Disse foranstaltninger planlægges og behandles i sammenhæng med og under skyldig hensyntagen til de mål og foranstaltninger, der finansieres via de øvrige instrumenter for Fællesskabets udviklingsbistand. Aktionerne skal indgå i en flerårig planlægning.

Artikel 4

Der kan enten direkte eller gennem internationale, regionale eller ikke-statslige organisationer iværksættes aktioner til støtte for fødevarerikkerheden i udviklingslande, som i henhold til denne forordning er berettigede til at blive omfattet af Fællesskabets fødevarerhjælpsaktioner, for en del af eller alle de fødevarerhjælpsmængder, som tildeles dem eller kunne tildeles dem, under hensyn til bl.a. udviklingen i produktionen, forbruget og lagerniveauet i det pågældende land, befolkningens fødevarerituation og den af andre donorer ydede fødevarerhjælp.

Artikel 5

Aktionerne til støtte for fødevarerikigheden er finansielle og faglige bistandsaktioner, der i henhold til målene i artikel 1 har til formål på lang sigt og varigt at forbedre fødevarerikigheden ved at bidrage til finansieringen af f.eks.:

- levering af frø, redskaber og input, der er vigtige for fødevarerproduktionen
- støtte til långivning til landbruget, der særlig tager sigte på kvinderne
- foranstaltninger til sikring af befolkningens forsyning med drikkevand
- oplagringsforanstaltninger på det relevante niveau
- foranstaltninger inden for afsætning, transport, distribution eller forarbejdning af landbrugsvarer og fødevarer
- aktioner til støtte for den private sektor med henblik på udvikling af handelsstrømmene på nationalt, regionalt og internationalt plan
- anvendt forskning og uddannelse på stedet
- projekter til udvikling af en fødevarerproduktion, der tager hensyn til miljøet
- ledsageaktiviteter, bevidsthedsaktiviteter, faglig bistand og uddannelse på stedet, der bl.a. er rettet mod kvinder og producenternes og landarbejdernes organisationer
- aktiviteter til støtte for kvinder og producentorganisationer
- projekter til produktion af gødning på grundlag af modtagerlandenes råvarer og råstoffer
- aktioner til støtte for de lokale strukturer for fødevarerhjelpe, herunder aktioner til uddannelse på stedet.

AFSNIT III

Systemer til hurtig varsling og oplagringsprogrammer*Artikel 6*

Fællesskabet kan støtte nationale systemer og deltage i udbygningen af eksisterende internationale systemer til hurtig varsling samt i behørigt begrundede undtagelsestilfælde efter fremgangsmåden i artikel 27 iværksætte sådanne systemer i forbindelse med fødevarerikigheden i udviklingslandene. Det kan tillige påtage sig at iværksætte oplagringsprogrammer i disse lande til støtte for fødevarer-

hjelpeaktioner i overensstemmelse med denne forordning eller tilsvarende foranstaltninger, som gennemføres af medlemsstaterne, af internationale eller regionale samt af ikke-statslige organisationer.

Det bør sikres, at der er sammenhæng mellem disse aktioner og Fællesskabets øvrige instrumenter til udviklingsbistand, herunder anvendelsen af de counterpartmidler, der opstår ved salg af fødevarerhjelpe, og at aktionerne er i overensstemmelse med Fællesskabets udviklingspolitik.

Formålet med aktionerne er at styrke modtagerlandenes fødevarerikighed. De skal bidrage til at forbedre levevilkårene for de fattigste befolkningsgrupper i de pågældende lande og være i overensstemmelse med de udviklingsmål, disse har fastsat, navnlig deres fødevarerpolitik.

Fællesskabets deltagelse i disse aktioner har form af finansiel og/eller faglig bistand efter de i denne forordning fastsatte kriterier og fremgangsmåder.

Aktioner, der støttes med fællesskabsbistand, behandles under hensyntagen til og i sammenhæng med eksisterende programmer forvaltet af internationale særorganisationer.

Artikel 7

Fællesskabets bistand til oplagringsprogrammer og til systemer til hurtig varsling kan på begæring ydes til internationale eller regionale eller til ikke-statslige organisationer med henblik på aktioner til fordel for udviklingslandene, der opfylder betingelserne for at modtage fødevarerhjelpe fra Fællesskabet og dets medlemsstater.

Artikel 8

Fællesskabets bistand kan ydes til finansiering af:

- systemer til hurtig varsling og indsamling af data om udviklingen i høstresultater, lagre og markeder, familiernes fødevarerikighed og befolkningens sårbarhed med henblik på at opnå bedre information om fødevarerikigheden i de pågældende lande
- aktioner til forbedring af oplagringsystemerne med henblik på at begrænse tabene eller sikre tilstrækkelig oplagringskapacitet i nødstilfælde. Disse aktioner kan tillige omfatte indførelse af infrastrukturer, bl.a. de afsæknings-, losnings-, skadedyrsbekæmpelses-, behandlings- og oplagringsenheder, der er nødvendige til håndtering af fødevarerne i disse lande til støtte for fødevarerhjelpeaktioner eller aktioner til støtte for fødevarerikigheden
- forberedende undersøgelser og uddannelsesaktioner i tilknytning til ovennævnte aktiviteter.

KAPITEL II

Gennemførelsesbestemmelser vedrørende fødevarerhjulph, oplagring, hurtig varsling og støtte til fødevarerikkerhed*Artikel 9*

1. De lande og organer, der kan modtage fællesskabsbi-stand til de i denne forordning omhandlede foranstaltninger, er anført i bilaget. Inden for denne ramme vil de fattigste befolkningsgrupper og lavindkomstlande med alvorligt fødevarerunderskud blive prioriteret højest.

Rådet, der på forslag af Kommissionen træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan ændre denne liste.

2. Ikke-statslige non-profit organisationer, der direkte eller indirekte kan modtage fællesskabsfinansiering til iværksættelse af aktioner, der er fastsat i denne forordning, skal opfylde følgende kriterier:

- a) for så vidt angår ikke-statslige europæiske organisationer: de skal have status af selvstændige organisationer i en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater i henhold til gældende lovgivning i den pågældende medlemsstat
- b) de skal have hovedsæde i en af Fællesskabets medlemsstater, i modtagerlandene eller undtagelsesvis — for NGO'er med international status — i et tredjeland. Hovedsædet skal være det faktiske centrum for alle beslutninger vedrørende samfinansierede aktioner
- c) de skal godtgøre, at de er i stand til at gennemføre fødevarerhjulphsaktioner på tilfredsstillende måde, navnlig ved:
 - deres administrative og finansielle forvaltningskapacitet
 - deres tekniske og logistiske kapacitet i forhold til den planlagte aktion
 - resultater af aktioner iværksat af den pågældende NGO, især med finansiering fra Fællesskabet eller medlemsstaterne
 - erfaring inden for fødevarerhjulph og fødevarerikkerhed
 - tilstedeværelse i modtagerlandet og kendskab til dette eller til udviklingslande
- d) de skal have forpligtet sig til at overholde Kommissionens tildelingsbetingelser.

Artikel 10

1. Fællesskabet kan deltage i finansieringen af aktioner til støtte for fødevarerikkerheden som fastlagt i afsnit I, II og III (kapitel I og II), der gennemføres af modtagerlan-

det, Kommissionen, internationale eller regionale eller ikke-statslige organisationer.

2. Samfinansieringsaktionerne kan iværksættes på begæring af modtagerlandene, internationale eller regionale eller ikke-statslige organisationer med henblik på — for så vidt en sådan aktion synes at være den mest hensigtsmæssige — at bidrage til at forbedre fødevarerikkerheden for befolkningsgrupper, som er ude af stand til at dække et fødevarerunderskud ved hjælp af egne midler og ressourcer.

3. Ved udformningen af de fællesskabsaktioner, der er fastlagt i afsnit I, II og III, lægger Kommissionen særlig vægt på:

- at der tilstræbes bæredygtighed og økonomisk levedygtighed i projektudformningen
- at der sker en klar fastlæggelse og overvågning af målsætninger og resultatindikatorer.

Artikel 11

1. Varerne tilvejebringes på fællesskabsmarkedet, i modtagerlandet eller i et af udviklingslandene (der er opført i bilaget), som om muligt tilhører samme geografiske region.

2. Undtagelsesvis kan de efter proceduren i artikel 27 tilvejebringes på markedet i et andet land end de i denne artikels stk. 1 fastsatte:

- hvis den ønskede vare ikke findes eller ikke findes i rette kvalitet på fællesskabsmarkedet eller på markedet i et udviklingsland
- hvis der foreligger et alvorligt fødevarerunderskud, og sådanne køb gør det muligt at øge foranstaltningens effektivitet.

3. Fødevarer, der står til rådighed i det indre marked, kan tilvejebringes på markedet i et udviklingsland, hvis dette i økonomisk henseende er lige så effektivt som en tilvejebringelse på det europæiske marked.

4. Hvis købet foretages i modtagerlandet eller i et udviklingsland, drages der omsorg for, at dette køb ikke forstyrrer markedet i det pågældende land eller i udviklingslandene i samme region, og at det ikke har negativ indvirkning på fødevarerforsyningen til deres befolkninger. Disse køb skal i så vid udstrækning som muligt indgå i den samlede gennemførelse af Fællesskabets udviklingspolitik over for disse lande, navnlig med hensyn til bestræbelserne for at fremme fødevarerikkerheden i landet eller på regionalt plan.

Artikel 12

For modtagerlande, hvis import af fødevarer helt eller delvis er liberaliseret, skal fællesskabsbistanden tilvejebringes under skyldig hensyntagen til de nationale politikker, og fordrejninger på markedet skal undgås.

I dette tilfælde kan Fællesskabets bidrag eventuelt have form af overdragelse af fremmed valuta til de berørte lande med henblik på videregivelse til private erhvervsvirksomheder, for så vidt foranstaltningen indgår i en social og økonomisk politik og i en landbrugspolitik, der skal afhjælpe fattigdom, (inkl. en strategi for import af basisfødevarer). Modtagerne skal godtgøre, at de har anvendt de bevilgede midler korrekt. Små og mellemstore private erhvervsvirksomheder prioriteres højest for at sikre, at aktionerne tilgodeser alle. Kommissionen kan vedtage foranstaltninger, der tilsigter en positiv forskelsbehandling af små og mellemstore private erhvervsvirksomheder, såfremt dens beføjelser i forbindelse med forvaltningen af aktionerne giver mulighed for dette.

De i artikel 11 fastsatte principper gælder også for denne bistand.

Artikel 13

1. Fællesskabet kan påtage sig de med fødevarerhjelpen forbundne transportudgifter.

2. Hvis Kommissionen finder, at Fællesskabet skal påtage sig de med fødevarerhjelpen forbundne udgifter til intern transport, tager den hensyn til følgende generelle kriterier:

- situation med alvorligt fødevarerunderskud
- levering af fødevarerhjælp til lavindkomstlande med alvorligt fødevarerunderskud
- om fødevarerhjelpen er bestemt til de i artikel 10 omhandlede internationale eller regionale eller ikke-statslige organisationer
- nødvendigheden af at sikre, at den pågældende fødevarerhjelpsaktion gøres mere effektiv.

3. Hvis fødevarerhjelpen sælges i modtagerlandet, bør Fællesskabet kun i undtagelsestilfælde påtage sig udgifterne til intern transport.

4. Fællesskabet kan ligeledes i ekstraordinære situationer påtage sig udgifterne til flytransport af fødevarer som led i fødevarerforanstaltningerne.

Artikel 14

Fællesskabet kan påtage sig distributionsudgifterne, hvis dette er nødvendigt for en tilfredsstillende gennemførelse af den pågældende fødevarerhjelpsaktion.

Artikel 15

Fællesskabets bistand ydes i form af gavebistand. Bistanden kan anvendes til dækning af eksterne udgifter og lokale udgifter, der er nødvendige til gennemførelsen

af foranstaltningerne, herunder vedligeholdelses- og driftsudgifter.

Foranstaltningerne i denne forordning er fritaget for skatter, afgifter og told.

Eventuelle counterpart-midler anvendes i overensstemmelse med de i denne forordning fastsatte mål og forvaltes i samråd med Kommissionen. Modtagerlandets kompetente myndighed fører regnskab med opkrævningen og anvendelsen af disse midler og skal foretage indberetninger.

Artikel 16

Fællesskabets bidrag kan også dække ledsageforanstaltninger, der er nødvendige for at forbedre effektiviteten af aktionerne i denne forordning, navnlig styring, opfølgning og kontrol, fordeling og uddannelse på stedet.

Artikel 17

Alle fysiske og juridiske personer i Den Europæiske Union og i modtagerlandene kan på lige vilkår deltage i offentlige udbud, licitationer og kontrakter. Kommissionen kan for aktionerne i artikel 11, stk. 2, udvide denne deltagelse til også at omfatte fysiske og juridiske personer i de lande, hvor tilvejebringelsen af fødevarerne finder sted.

Som led i gennemførelsen af denne forordning sørger Kommissionen for en passende offentlighed, som sikrer disse foranstaltningers åbne karakter. Kommissionen påser, at princippet om passende offentlighed ligeledes finder anvendelse på mellemliggende organisationer.

Artikel 18

Kommissionen kan udpege en befuldmægtiget, som indgår samfinansieringsaftaler i dens navn.

Artikel 19

1. Kommissionen fastsætter tildelings-, tilvejebringelses- og iværksættelsesbetingelserne for den i denne forordning omhandlede bistand.

2. Bistanden gennemføres kun, hvis modtageren og den internationale, regionale eller ikke-statslige organisation overholder disse betingelser.

Artikel 20

Kommissionen træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for en planmæssig gennemførelse af fødevarerhjelpsprogrammerne og -aktionerne samt programmerne og aktionerne til støtte for fødevarerikkerheden.

Med henblik herpå yder medlemsstaterne og Kommissionen hinanden den fornødne bistand og meddeler hinanden alle relevante oplysninger.

KAPITEL III

Procedure for iværksættelse af fødevarerhjælpsaktioner og aktioner til støtte for fødevarerikkerheden, af systemer til hurtig varsling og af oplagringsaktioner*Artikel 21*

1. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, fastsætter Fællesskabets andel af det samlede beløb for hjælp i form af korn i henhold til konvention om fødevarerhjælp som et samlet bidrag fra såvel Fællesskabet som medlemsstaterne.

2. Kommissionen varetager koordineringen mellem Fællesskabet og medlemsstaterne af leveringen af hjælpen i form af korn i henhold til konventionen om fødevarerhjælp, og den påser, at Fællesskabets og medlemsstaternes samlede bidrag mindst når op på de mængder, der er fastsat i nævnte konvention.

Artikel 22

Kommissionen skal efter fremgangsmåden i artikel 27 samt endvidere under hensyn til de generelle retningslinjer for fødevarerhjælp:

- fastsætte listen over varer, der kan tilvejebringes med henblik på levering af bistand
- fastsætte de nærmere bestemmelser vedrørende tilvejebringelse, kontrol og evaluering
- fastlægge fordelingen, udtrykt i varernes mængde og pris, mellem de forskellige modtagere
- om nødvendigt ændre de tildelte mængder under gennemførelsen af programmerne.

Artikel 23

Afgørelser

- om ydelse af fødevarerhjælp eller iværksættelse af en aktion til støtte for fødevarerikkerheden og om vilkårene herfor
- om ydelse af et bidrag til finansiering af aktioner til støtte for fødevarerikkerheden til internationale, regionale eller ikke-statslige organisationer
- om ydelse af bistand til et oplagringsprogram eller et system til hurtig varsling

træffes af Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 27 inden for de i artikel 25 fastlagte grænser.

Artikel 24

1. Under iagttagelse af Rådets afgørelser, jf. artikel 21, og afgørelserne truffet i medfør af artikel 22 træffer Kommissionen afgørelse om:

- a) aktioner, der imødegår en krisesituation eller en situation med alvorligt fødevarerunderskud, karakteriseret af

hungersnød eller umiddelbar risiko for hungersnød, der udgør en alvorlig trussel for liv eller sundhed for befolkningerne i et land, som ikke kan imødegå fødevarerunderskuddet ved egne midler og ressourcer. Kommissionen handler efter at have rådført sig med medlemsstaterne ved anvendelse af de bedst egnede kommunikationsmidler. Medlemsstaterne har en frist på tre arbejdsdage til at gøre eventuelle indsigelser. Det i artikel 26 omhandlede udvalg behandler eventuelle indsigelser på sit næstfølgende møde

- b) betingelserne for leveringen og iværksættelsen af bistanden, særlig:

- de almindelige bestemmelser, som skal finde anvendelse over for modtagerne
- indledning af procedurerne for tilvejebringelse, levering af varerne og iværksættelse af andre foranstaltninger samt indgåelse af de hertil nødvendige kontrakter.

2. Til gennemførelse af stk. 1, litra a), har Kommissionen beføjelse til at træffe enhver foranstaltning, som kan fremskynde ydelsen af fødevarerhjælp.

Omfanget af den bistand, der træffes beslutning om at yde i hvert enkelt tilfælde, begrænses til de mængder, der er nødvendige, for at den nødlidende befolkning kan klare sig i en periode, der principielt ikke overstiger seks måneder.

Kommissionen sikrer, at der på alle stadier først og fremmest sættes ind på at tilvejebringe fødevarerhjælp i forbindelse med de i stk. 1, litra a) og b), fastsatte aktioner.

Artikel 25

Afgørelser om aktioner, hvis finansiering i henhold til denne forordning overstiger 2 mio. ECU, træffes efter fremgangsmåden i artikel 27.

Artikel 26

1. Kommissionen bistås af et udvalg for fødevarerikkerhed og fødevarerhjælp, i det følgende benævnt »udvalget«, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Udvalget undersøger, hvilke virkninger ethvert forslag om afholdelse af udgifter til fødevarerikkerhed har på lang sigt i familierne samt på lokalt, nationalt og regionalt plan i modtagerlandene under hensyntagen til principperne i artikel 1. Endvidere analyserer og følger udvalget de politikker for fødevarerikkerhed, der modtager fællesskabsbistand, og det gennemgår de dertil hørende forslag til initiativer.

3. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 27

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager foranstaltningerne, der straks finder anvendelse. Er der ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, underrettes Rådet dog straks af Kommissionen om disse foranstaltninger. I så fald udsætter Kommissionen gennemførelsen af de foranstaltninger, den har truffet afgørelse om, i et tidsrum på to måneder regnet fra datoen for denne underretning.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for det tidsrum, der er nævnt i ovenstående afsnit.

Artikel 28

1. For at sikre komplementaritetsprincippet i traktaten og styrke effektiviteten og sammenhængen i Fællesskabets og den nationale fødevarerhjælp og aktionerne til støtte for fødevarerikkerheden vil Kommissionen, så vidt det overhovedet er muligt, bestræbe sig for at sikre en snæver koordinering af dens egne og medlemsstaternes aktiviteter samt af Den Europæiske Unions øvrige politikker såvel på beslutningsplan som på stedet, og den kan tage alle de initiativer, den finder nyttige, for at fremme en sådan koordinering.

Med henblik herpå underretter medlemsstaterne Kommissionen om deres nationale fødevarerhjælpsaktioner samt om deres programmer for fødevarerikkerhed. Kommissionen fastsætter efter fremgangsmåden i artikel 27 de nærmere bestemmelser for underretning om nationale aktioner.

2. Kommissionen påser, at de aktioner, der iværksættes af Fællesskabet, koordineres med de internationale organisationers og organers aktioner, især dem, der er en del af De Forenede Nationers system.

3. Kommissionen bestræber sig på at udvikle samarbejdet mellem Fællesskabet og donortredjelande, i forbindelse med fødevarerikkerhed.

4. Koordineringen og samarbejdet mellem Fællesskabet og medlemsstaterne og mellem disse og de inter-

nationale organisationer og donortredjelande er genstand for en regelmæssig udveksling af oplysninger i udvalget.

Artikel 29

Udvalget kan behandle ethvert andet spørgsmål vedørende fødevarerhjælp og andre aktioner i denne forordning, som forelægges det af formanden enten på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant.

Kommissionen underretter senest én måned efter sin beslutning udvalget om de godkendte fødevarerhjælps- og fødevarerikkerhedsaktioner og -projekter med angivelse af beløb, type, modtagerland og partner med ansvar for iværksættelsen.

Kommissionen underretter udvalget om de generelle retningslinjer for produkter, der tilvejrbringes under Fællesskabets fødevarerhjælp.

Artikel 30

Kommissionen foretager regelmæssigt evalueringer af de vigtigste fødevarerhjælpsaktioner for at fastslå, om de mål, der blev fastlagt i forbindelse med forberedelsen af disse aktioner, er blevet nået, og for at afstikke retningslinjer, der kan forbedre effektiviteten af fremtidige aktioner. Kommissionen underretter regelmæssigt udvalget om evalueringsprogrammerne.

Medlemsstaterne og Kommissionen meddeler, så snart det er muligt, hinanden resultaterne af evalueringsarbejdet samt de analyser og undersøgelser, der gør det muligt at forbedre bistandens effektivitet. Disse arbejder analyseres i udvalget. Medlemsstaterne og Kommissionen bestræber sig på at iværksætte fælles evalueringer.

Kommissionen fastsætter bestemmelser om intern og eksternt udbredelse af og kommunikation vedrørende konklusionerne af evalueringsarbejdet i de berørte tjeneste og organisationer.

Artikel 31

Kommissionen forelægger efter hvert regnskabsår Europa-Parlamentet og Rådet en årsberetning om gennemførelsen af denne forordning. I årsberetningen redegøres der for resultaterne af gennemførelsen af budgettet for så vidt angår forpligtelser og betalinger samt projekter og programmer, der er finansieret det pågældende år. Årsberetningen skal, så vidt det er muligt, indeholde oplysninger om de midler, der er brugt på nationalt plan i løbet af samme regnskabsår. Den skal, så vidt det er muligt, indeholde de vigtigste statistiske oplysninger (for hvert modtagerland, nationalitet osv.) vedrørende licitationer med henblik på gennemførelsen af projekter og programmer.

Årsberetningen skal ligeledes indeholde en beskrivelse af fordelingen af udgifterne på de forskellige typer af foranstaltninger, som fastsat i artikel 2, 5 og 8.

Endelig skal årsberetningen indeholde oplysninger om de aktioner, der iværksættes med de counterpart-midler, der skabes med fødevarehjælpen.

Artikel 32

Forordning (EØF) nr. 3972/86, (EØF) nr. 1755/84, (EØF) nr. 2507/88, (EØF) nr. 2508/88 og (EØF) nr. 1420/87 ophæves.

I overgangsperioden indtil Kommissionen har vedtaget den nye forordning om tilvejebringelse af produkter til

fødevarehjælp, gælder Kommissionens forordning (EØF) nr. 2200/87 af 8. juli 1987 om almindelige bestemmelser for tilvejebringelsen i Fællesskabet af produkter, der skal leveres som led i Fællesskabets fødevarehjælp⁽¹⁾ fortsat.

Kommissionen forelægger tre år efter denne forordnings ikrafttræden Europa-Parlamentet og Rådet en samlet evaluering af de aktioner, Fællesskabet har finansieret inden for rammerne af forordningen, ledsaget af forslag vedrørende forordningens fremtid og om nødvendigt forslag til ændring heraf.

Artikel 33

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 27. juni 1996.

På Rådets vegne

A. MACCANICO

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 204 af 25. 7. 1987, s. 1. Forordningen er ændret ved forordning (EØF) nr. 790/91 (EFT nr. L 81 af 28. 3. 1991, s. 108).

BILAG

1. LANDE

LDC (de mindst udviklede lande)	Andre lavindkomstlande (BNI per capita på mindre end 675 US \$ i 1992)	MELLEMINDKOMSTLANDE (laveste (BNI) per capita på mellem 676 og 2 695 US \$ i 1992)	
Afghanistan	Kina	Albanien	Den Dominikanske Republik
Bangladesh	Egypten	Algeriet	Senegal
Benin	Eritrea	Angola	Saint Helena
Bhutan	Ghana	Anguilla	Syrien
Botswana	Guyana	Armenien	Saint Vicent og Grenadinerne
Burkina Faso	Honduras	Aserbajdsjan	De besatte områder
Burundi	Indien	Sydafrika (de sorte samfund)	(Gaza og Vestbredden)
Cambodja	Indonesien	Belize	Thailand
Kap Verde	Kenya	Bolivia	Tokelau
Comorerne	Nicaragua	Cameroun	Tonga
Djibouti	Nigeria	Chile	Tunesien
Etiopien	Pakistan	Colombia	Swaziland
Ækvatorialguinea	Sri Lanka	Congo	Turkmenistan
Gambia	Tadsjikistan	Costa Rica	Turks- og Caicosøerne
Guinea-Bissau	Timor	Nordkorea	Tyrkiet
Guinea	Vietnam	Côte d'Ivoire	Usbekistan
Haiti	Zimbabwe	Cuba	Wallis og Futunaøerne
Kiribati		Dominica	
Laos		Ecuador	
Lesotho		El Salvador	
Liberia		Staterne i det tidligere	
Madagaskar		Jugoslavien	
Malawi		Fiji	
Maldiverne		Georgien	
Mali		Grenada	
Mauretanien		Guatemala	
Mozambique		Iran	
Myanmar		Irak	
Nepal		Jamaica	
Niger		Jordan	
Uganda		Kasakhstan	
Den Centralafrikanske Republik		Kirgisistan	
Rwanda		Libanon	
Vestsamoa		Macao	
São Tomé og Príncipe		Marshall-øerne	
Sierra Leone		Mikronesien (De Føderative	
Salomonøerne		Stater)	
Somalia		Moldova	
Sudan		Mongoliet	
Tanzania		Marokko	
Tchad		Namibia	
Togo		Niue	
Tuvalu		Panama	
Vanuatu		Papua Ny Guinea	
Yemen		Paraguay	
Zaire		Peru	
Zambia		Filippinerne	

2. ORGANER

WFP IRKK FICR UNHCR UNRWA	FAO UNICEF
---------------------------------------	---------------

3. IKKE-STATSLIGE ORGANISATIONER

Europæiske NGO'er, NGO'er i modtagerlandet eller undtagelsesvis internationale NGO'er, der er specialiseret i udviklingspørgsmål.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1293/96

af 4. juli 1996

om fastsættelse af det beløb, som skal trækkes fra importtolden på ris indført fra Den Arabiske Republik Egypten

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1418/76 af 21. juni 1976 om den fælles markedsordning for ris⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 3072/95⁽²⁾, særlig artikel 12,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1250/77 af 17. maj 1977 om indførsel af ris fra Den Arabiske Republik Egypten⁽³⁾, særlig artikel 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EØF) nr. 1250/77 er det fastsat, at der fra den i overensstemmelse med artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1418/76 beregnede importtold trækkes et beløb, som hvert kvartal fastsættes af Kommissionen; dette beløb skal være lig med 25 % af gennemsnittet af den importtold, der er anvendt i løbet af en referenceperiode;

i henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2942/73 af 30. oktober 1973 om gennemførelsesbe-

stemmelserne til forordning (EØF) nr. 2412/73⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2123/95⁽⁵⁾, skal referenceperioden være det kvartal, der går forud for den måned, hvor beløbet fastsættes;

i henhold til den importtold, der blev anvendt i løbet af april, maj og juni 1996 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Det i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1250/77 nævnte beløb, som skal trækkes fra importtolden på ris med oprindelse i og indført fra Den Arabiske Republik Egypten, fastsættes som anført i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. august 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. juli 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 329 af 30. 12. 1995, s. 18.⁽³⁾ EFT nr. L 146 af 14. 6. 1977, s. 9.⁽⁴⁾ EFT nr. L 302 af 31. 10. 1973, s. 1.⁽⁵⁾ EFT nr. L 212 af 7. 9. 1995, s. 8.

BILAG

til Kommissionens forordning af 4. juli 1996 om fastsættelse af det beløb, som skal trækkes fra afgiften på ris indført fra Den Arabiske Republik Egypten

(ECU/ton)

KN-kode	Beløb der skal fratrækkes
1006 10 21	77,55
1006 10 23	77,55
1006 10 25	77,55
1006 10 27	77,55
1006 10 92	77,55
1006 10 94	77,55
1006 10 96	77,55
1006 10 98	77,55
1006 20 11	70,35
1006 20 13	70,35
1006 20 15	70,35
1006 20 17	85,69
1006 20 92	70,35
1006 20 94	70,35
1006 20 96	70,35
1006 20 98	85,69
1006 30 21	134,09
1006 30 23	134,09
1006 30 25	134,09
1006 30 27	152,75
1006 30 42	134,09
1006 30 44	134,09
1006 30 46	134,09
1006 30 48	152,75
1006 30 61	134,09
1006 30 63	134,09
1006 30 65	134,09
1006 30 67	152,75
1006 30 92	134,09
1006 30 94	134,09
1006 30 96	134,09
1006 30 98	152,75
1006 40 00	47,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1294/96

af 4. juli 1996

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 for så vidt angår høst-, produktions- og beholdningsanmeldelser inden for vinsektorenKOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 822/87
af 16. marts 1987 om den fælles markedsordning for
vin⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1544/95⁽²⁾,
særlig artikel 3, stk. 4, og artikel 81, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionens forordning (EØF) nr. 3929/87 af 17.
december 1987 om høst-, produktions- og beholdnings-
anmeldelser i vinsektoren⁽³⁾, senest ændret ved for-
ordning (EF) nr. 330/96⁽⁴⁾, er blevet ændret væsentligt; da
der skal foretages nye ændringer, bør forordningen for
klarheds skyld nyaffattes;ved artikel 3 i forordning (EØF) nr. 822/87 er det fastsat,
at producenter af druer til vinfremstilling samt most- og
vinproducenter anmelder de producerede mængder fra
den seneste høst; ved nævnte bestemmelse er det desuden
fastsat, at vin- og mostproducenterne samt de handlende,
bortset fra detailhandlere, anmelder de lagre, som de lig-
ger inde med ved udgangen af produktionsåret;med henblik på anvendelsen af artikel 39 i forordning
(EØF) nr. 822/87 bør ikke blot produktionsmængden
kendes, men også det hektarudbytte, der har dannet
grundlag for denne; disse oplysninger kan i visse tilfælde
kun indhentes på grundlag af den af producenterne
opnåede mængde druer; det bør derfor fastsættes, at der
ikke blot skal indgives en produktionsanmeldelse, men
også en anmeldelse vedrørende druehøsten;visse oplysninger, der gives i forbindelse med de forskel-
lige anmeldelser, bør bl.a. sætte Kommissionen i stand til
ved begyndelsen af hvert produktionsår at udarbejde en
forhåndsopgørelse som fastsat i artikel 31 i forordning
(EØF) nr. 822/87;for at lette forvaltningen af markedet er det nødvendigt at
fastsætte en frist for anmeldelserne; på grund af deforskellige tidspunkter for vinhøsten i medlemsstaterne
bør fristerne for producenternes indgivelse af anmeldel-
serne fordeles over en vis periode; indgivelse af anmeld-
else bør også være obligatorisk for de erhvervsdrivende,
der afhænder vinprodukter inden udløbet af fristen for
anmeldelserne;det er dog ikke nødvendigt at kræve dobbelt anmeldelse
fra producenter, som kan give alle nødvendige oplys-
ninger i forbindelse med en enkelt anmeldelse af vinpro-
duktionen;det er muligt at fritage småproducenter for anmeldelses-
pligt, da deres produktion som helhed kun udgør en
forholdsvis beskeden del af produktionen inden for
Fællesskabet;det bør præciseres, hvilken ordning der skal anvendes for
vinkooperativer; mindre druehøstere, der er medlemmer
af vinkooperativer, og som leverer deres samlede høst til
disse, bør også fritages ligesom dem, der reserverer en lille
mængde druer til eget behov;for at lette anvendelsen af nærværende forordning bør de
oplysninger, der skal gives i anmeldelserne, anføres i
tabeller, idet det overlades til medlemsstaterne at vælge
den måde, som de erhvervsdrivende skal meddele nævnte
oplysninger på; det er desuden nødvendigt at fastsætte
frister, inden for hvilke de modtagne oplysninger skal
være sammenfattet på nationalt plan og fremsendt til
Kommissionen, samt den måde, som denne fremsendelse
skal foretages på;ved artikel 31, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 822/87 er det
fastsat, at det af opgørelsen skal fremgå, hvor stor en del
henholdsvis bordvin og kvalitetsvin fra bestemte dyrk-
ningsområder, jf. Rådets forordning (EØF) nr. 823/87⁽⁵⁾,
senest ændret ved forordning (EF) nr. 3011/95⁽⁶⁾, i det
følgende benævnt »kvbd«, udgør; for at overholde nævnte
bestemmelse er det nødvendigt, at denne sondring fore-
tages i de anmeldelser, som de erhvervsdrivende skal fore-
tage, samt i de skøn over lagerbeholdninger, som med-
lemsstaterne skal meddele, endvidere bør kategorien
»andre vine« fastlægges i forhold til klassificeringen af⁽¹⁾ EFT nr. L 84 af 27. 3. 1987, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 148 af 30. 6. 1995, s. 31.⁽³⁾ EFT nr. L 369 af 29. 12. 1987, s. 59.⁽⁴⁾ EFT nr. L 47 af 24. 2. 1996, s. 8.⁽⁵⁾ EFT nr. L 84 af 27. 3. 1987, s. 59.⁽⁶⁾ EFT nr. L 314 af 28. 12. 1995, s. 14.

godkendte vinstoksorter, der kan dyrkes inden for Fællesskabet, jf. Kommissionens forordning (EØF) nr. 3800/81⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2276/95⁽²⁾;

iværksættelsen af de indgreb og de destillationer, der er omhandlet i artikel 36 og 39 i forordning (EØF) nr. 822/87, forudsætter et detaljeret kendskab til en hel række oplysninger om hver produktionsenhed bl.a. vedrørende kategorierne af produkter, der fremstilles, sælges eller opkøbes, samt hektarudbyttet for de arealer, der er beplantet med vin;

oplysningerne om udbytte og/eller areal kan være unøjagtige, uden at den erhvervsdrivende har haft de nødvendige kontrolmidler; der bør derfor for disse tilfælde fastsættes sanktioner i forhold til alvoren af de unøjagtigheder, der er konstateret i den indgivne anmeldelse;

den hidtidige sanktions ordning tillod ikke en tilstrækkelig proportionalitetsgrad for de vinavlernes anmeldelser, der efter kontrollen anses for ufuldstændige eller unøjagtige; det bør derfor tillades, at medlemsstater, der råder over en fuldstændig og ajourført fortegnelse over vindyrkningsarealer, om fornødent anvender disse oplysninger og graduerer sanktionen efter den foretagne korrektion;

udarbejdelsen af opgørelsen forudsætter, at medlemsstaterne foretager skønnet over høsten og lagerbeholdningerne, inden producenterne og de handlende indgiver deres anmeldelser;

det er nødvendigt at råde over tilstrækkelige og objektive oplysninger om situationen og fremtidsudsigterne på vinmarkedet inden for Fællesskabet, for at de bestemmelser, der er fastsat som led i den fælles markedsordning, kan anvendes; medlemsstaterne kan dog fastsætte, at disse oplysninger omfattes af tavshedspligten vedrørende statistikker;

i visse medlemsstater finder klassificeringen af vin i kvb eller bordvin sted længe efter de datoer, der er fastsat for indgivelse af høst- og produktionsanmeldelser; denne situation kan få producenterne i disse medlemsstater, når de i forordning (EØF) nr. 822/87 fastsatte interventionsforanstaltninger udløses, til at angive deres produktion i den ene eller den anden kategori, alt efter om de vedtagne foranstaltninger indebærer fordele eller forpligtelser; denne risiko kan medføre en alvorlig forstyrrelse af forvaltningen af markedet og bør derfor undgås; det bør derfor med henblik herpå fastsættes, at de mængder bordvin, der anføres i anmeldelserne, er de eneste, der kan komme i betragtning ved anvendelsen af interventionsforanstaltninger;

der kan på nuværende trin kun fremskaffes tilstrækkelige oplysninger om produktion og beholdninger inden for

vinsektoren på grundlag af høst- og beholdningsanmeldelser, som indgives af de forskellige berørte parter; der bør derfor vedtages bestemmelser med henblik på at sikre, at nævnte anmeldelser indgives af de pågældende, samt at de er fuldstændige og nøjagtige, og der bør fastsættes sanktioner for såvel manglende indgivelse af anmeldelser som for indgivelse af forkerte eller ufuldstændige anmeldelser; for at lette behandlingen af oplysningerne i anmeldelserne bør hver anmeldelse, der indgives i den kompetente administrative enhed, anses for uafhængig af de andre anmeldelser, som den samme producent måtte have indgivet i andre administrative enheder i medlemsstaten;

ifølge Rådets forordning (EØF) nr. 2392/86⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1549/95⁽⁴⁾, skal EF oprette en fortegnelse over vindyrkningsarealer; det bør tillades medlemsstaterne, der råder over en fuldstændig fortegnelse, at udnytte visse oplysninger i fortegnelsen, hvis anmeldelsen ikke indeholder dem;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Vin —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

Høstanmeldelser

Artikel 1

1. Fysiske eller juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne, der høster druer, i det følgende benævnt »druehøstere«, indsender hvert år til medlemsstaternes myndigheder i den fastsatte administrative enhed en høstanmeldelse, der som et minimum skal indeholde de oplysninger, der nævnt i tabel A og i givet fald i tabel Aa i bilag I.

Medlemsstaterne kan eventuelt tillade fremlæggelse af en anmeldelse pr. bedrift.

2. Fritaget for høstanmeldelsen er dog druehøstere

- hvis samlede drueproduktion skal forbruges i uforarbejdet stand, tørres eller forarbejdes direkte til druesaft
- hvis bedrifter omfatter mindre end 10 ar vineal, samt for hvilke det gælder, at ingen del af deres høst under nogen form er blevet eller vil blive solgt

⁽¹⁾ EFT nr. L 381 af 31. 12. 1981, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 232 af 29. 9. 1995, s. 2.

⁽³⁾ EFT nr. L 208 af 31. 7. 1986, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 148 af 30. 6. 1995, s. 37.

c) hvis bedrifter omfatter mindre end 10 ar vinareal, og som leverer deres samlede høst til et vinkooperativ eller en sammenslutning, der er medlemmer af eller tilsluttet. I så fald skal druehøsterne indgive en anmeldelse til vindkooperativet eller sammenslutningen med angivelse af:

- i) vindrueproducentens navn og adresse
- ii) den leverede druemængde
- iii) vinmarkens areal og beliggenhed.

Vinkooperativet eller sammenslutningen kontrollerer nøjagtigheden af oplysningerne i denne anmeldelse på basis af de oplysninger, det eller den råder over.

3. Uanset stk. 1, første afsnit, og uden at dette berører forpligtelserne i henhold til artikel 2, kan medlemsstaterne fritage druehøstere

- a) som selv forarbejder hele deres druehøst til vin eller for egen regning lader en sådan forarbejdning foretage
- b) som er tilsluttet eller medlem af et vinkooperativ eller en sammenslutning, og som leverer deres samlede høst i form af druer og/eller most til dette vinkooperativ eller denne sammenslutning

for at indgive høstanmeldelse.

Artikel 2

1. Det areal, der skal angives i den i artikel 1 omhandlede anmeldelse, er vinproduktionsarealet i den af medlemsstaten fastlagte administrative enhed.

2. Det hektarudbytte, der skal anføres i de i artikel 1 omhandlede anmeldelser, fastlægges for hver af de i tabel A i bilag I anførte vinarealkategorier ved at sammenholde den samlede druehøstmængde og det i stk. 1 omhandlede areal, hvorfra udbyttet stammer.

I de medlemsstater, hvor vinarealerne ikke er fordelt på de i første afsnit omhandlede vinarealkategorier, er det hektarudbytte, der skal angives i høstanmeldelsen, dog det gennemsnitlige udbytte på anmelderens bedrift.

KAPITEL II

Produktions-, behandlings- og/eller afsætningsanmeldelser

Artikel 3

1. Fysiske eller juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne, herunder vinkooperativer, der i forbindelse med det pågældende produktionsårs høst har fremstillet vin og/eller på de i artikel 11, stk. 1, anførte datoer

ligger inde med andre produkter end vin, indsender hvert år til de af medlemsstaterne udpegede myndigheder en produktionsanmeldelse, der mindst indeholder de oplysninger, der er nævnt i tabel B i bilag I.

2. Medlemsstaterne kan fastsætte, at fysiske og juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne, herunder vinkooperativer, der inden de i artikel 11, stk. 1, anførte datoer har behandlet og/eller afsat produkter til fremstilling af vin for det igangværende produktionsår, indsender til myndighederne en behandlings- og/eller afsætningsanmeldelse, der mindst indeholder de oplysninger, der er anført i tabel B.

3. Fritaget for produktionsanmeldelsen eller eventuelt behandlings- og/eller afsætningsanmeldelsen er de i artikel 1, stk. 2, omhandlede druehøstere, samt de producenter, som ved vinfremstilling af opkøbte produkter på egne anlæg fremstiller mindre end 10 hl vin, der ikke under nogen form er blevet eller vil blive afsat.

Fritaget for produktionsanmeldelsen er endvidere druehøstere, der er tilsluttet eller medlemmer af et vinkooperativ med forpligtelse til at indgive en anmeldelse, og som leverer deres vindrueproduktion til dette kooperativ, men som forbeholder sig ret til ved vinfremstillingen at anvende en mængde vin på under 10 hl til eget familieforbrug.

4. Ved anvendelse af den i artikel 1, stk. 3, omhandlede mulighed skal den i stk. 1 omhandlede produktionsanmeldelse indeholde de nødvendige oplysninger til bestemmelse af det på bedriften opnåede hektarudbytte for hver enkelt vindrueproducent.

5. Hvis fysiske eller juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne opkøber produkter på et trin forud for vinfremstillingen, som de afhænder til vinproducenter inden de i artikel 11, stk. 1, anførte datoer, træffer medlemsstaterne de foranstaltninger, der er nødvendige for at give disse vinproducenter adgang til de forskellige oplysninger, som de skal angive i de i stk. 1 og 2 omhandlede anmeldelser, bl.a. oplysningerne vedrørende hektarudbyttet for de anvendte produkter.

Artikel 4

De erhvervsdrivende, der har afhændet produkter, som er omhandlet i nærværende forordning, bortset fra vin, til tredjepersoner, giver skriftligt inden for de frister, der fastsættes af medlemsstaterne, modtagerne af disse produkter meddelelse om det hektarudbytte, der er anført i de i artikel 1 og 3 omhandlede anmeldelser for de pågældende produkter.

Disse frister skal sikre, at de modtagere af disse produkter, der skal afgive anmeldelse, råder over ovennævnte meddelelse i rette tid.

Artikel 5

1. Uanset artikel 3 og 4 kan medlemsstater, der i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 2392/86 har udarbejdet en fortegnelse over vindyrkningsarealer, der ajourføres hvert år, eller et andet tilsvarende administrativt kontrolinstrument, fritage de fysiske eller juridiske personer, sammenslutninger af sådanne og druehøstere, som er omhandlet i nævnte artikler, for at anmelde udbyttet og/eller arealet.

I så fald anfører de af medlemsstaternes myndigheder selv i de i nævnte artikler omhandlede anmeldelser udbyttet på grundlag af oplysningerne i fortegnelsen.

2. For de bordvinsmængder, for hvilke produktionsanmeldelsen ikke indeholder de nødvendige oplysninger til at fastslå hektarudbyttet, anslår medlemsstatens myndigheder hektarudbyttet bl.a. på grundlag af den bestående fortegnelse over vindyrkningsarealer, der ajourføres hvert år. Udbyttet kan under ingen omstændigheder være lavere end det gennemsnitlige udbytte i det område, hvor vinfremstillingen fandt sted.

KAPITEL III

Beholdningsanmeldelser*Artikel 6*

1. Fysiske og juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne, bortset fra private forbrugere og detailhandlere, indsender hvert år til medlemsstaternes myndigheder en beholdningsanmeldelse med angivelse af de mængder koncentreret druemost, rektificeret koncentreret druemost og vin, der er i deres besiddelse pr. 31. august. EF-vinprodukter, der er fremstillet af vindruer høstet i samme kalenderår, anføres ikke i denne anmeldelse.

De medlemsstater, hvis vinproduktion ikke overstiger 25 000 hl pr. år, kan dog fritage handlende — bortset fra detailhandlere — som ligger inde med små mængder, for den i første afsnit omhandlede anmeldelse, hvis myndighederne er i stand til at give Kommissionen et statistisk skøn over sådanne lagre i medlemsstaten.

2. Som detailhandlere efter stk. 1 betragtes fysiske og juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne, der udøver en erhvervmæssig handelsvirksomhed, der omfatter salg af vin direkte til forbrugeren i små mængder, bortset fra handlende, der benytter vinkældre, der er udstyret til oplagring og aftapning af vin i betydelige mængder.

Hver medlemsstat fastlægger de i første afsnit omhandlede mængder under hensyntagen til bl.a. de særlige forhold i handels- og distributionsledet.

3. Den i stk. 1 omhandlede anmeldelse skal mindst indeholde de oplysninger, der er angivet i tabel C i bilag I.

KAPITEL IV

Almindelige bestemmelser*Artikel 7*

Medlemsstaterne udarbejder formularer til de forskellige anmeldelser og drager omsorg for, at disse formularer mindst indeholder de oplysninger, der er nævnt i tabel A, Aa, B og C.

Formularerne behøver ikke at indeholde nogen direkte henvisning til arealet og/eller hektarudbyttet, når medlemsstaten med nøjagtighed kan fastslå disse oplysninger gennem kendskabet til andre oplysninger i anmeldelsen, herunder produktionsarealet og den samlede høst på bedriften, eller i fortegnelsen over vindyrkningsarealerne.

Oplysningerne i de i første afsnit omhandlede anmeldelser behandles centralt i medlemsstaten.

Medlemsstaterne træffer de fornødne kontrolforanstaltninger til at sikre, at anmeldelserne er i overensstemmelse med de faktiske forhold.

Medlemsstaten underretter Kommissionen om disse foranstaltninger og fremsender til denne kopier af de formularer, der udarbejdes som angivet i første afsnit.

Artikel 8

I forbindelse med udfærdigelsen af de i artikel 1, 3 og 6 omhandlede anmeldelser forstås ved »anden vin«:

- a) vin fremstillet af druesorter, der ikke er opført i klassificeringen af vinstoksorter i bilaget til forordning (EØF) nr. 3800/81 som sorter, hvis druer anvendes til persning, for den administrative enhed, hvor druerne er høstet
- b) vin fremstillet af druesorter, der er opført i klassificeringen af vinstoksorter i bilaget til forordning (EØF) nr. 3800/81 for en og samme administrative enhed både som en sort, hvis druer anvendes til persning, og alt efter tilfældet som en sort, hvis druer anvendes til spisebrug, til tørring eller til fremstilling af vinbrændevin.

Med hensyn til den i artikel 3 omhandlede anmeldelse anses som anden vin som defineret i stk. 1, litra b), dog udelukkende vin, der er beregnet til fremstilling af vinbrændevin med oprindelsesbetegnelse eller til den i artikel 36 i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede destillation.

Artikel 9

De produktmængder, der skal anføres i de i artikel 1, 3 og 6 omhandlede anmeldelser, udtrykkes i hl vin. De mængder koncentreret druemost og rektificeret koncentreret druemost, der anføres i de i artikel 3 og 4 omhandlede anmeldelser, udtrykkes i hl af disse produkter.

Medlemsstaterne kan dog fastsætte, at mængderne i den i artikel 1 omhandlede anmeldelse udtrykkes i hkg i stedet for hl.

Omregning af andre produkter end vin til hl vin foretages ved hjælp af koefficienter, som fastsættes af medlemsstaterne. Disse koefficienter kan gradueres efter de forskellige produktionsområder. De meddeles Kommissionen af medlemsstaterne samtidig med den i artikel 15 omhandlede oversigt.

Den mængde vin, der skal anføres i den i artikel 3 omhandlede produktionsmeddelelse, er den samlede mængde, som er fremstillet efter hovedgæringen, herunder vinbærme.

Artikel 10

Denne forordning berører ikke medlemsstaternes bestemmelser om en ordning for høst-, produktions-, behandlings-, afsætnings- eller beholdningsanmeldelser, der indebærer, at der skal gives mere detaljerede oplysninger, f.eks. som følge af, at ordningen omfatter bredere anmelderkategorier end fastsat i artikel 1, 3 og 6.

Artikel 11

1. De i artikel 1 og 3 omhandlede anmeldelser indgives senest den 10. december. Medlemsstaterne kan dog fastsætte en eller flere tidligere datoer. De kan desuden fastsætte en dato, på hvilken de mængder, der er på lager, skal medtages i anmeldelserne.

For produktionsåret 1996/97 skal disse anmeldelser dog indgives senest den 15. december 1996.

2. Den i artikel 6 omhandlede anmeldelse indgives senest den 7. september for de mængder, der er på lager pr. 31. august.

KAPITEL V

Sanktioner*Artikel 12*

Personer, der er forpligtet til at indgive høst-, produktions-, behandlings-, afsætnings- eller beholdningsanmeldelser, og som ikke har indgivet disse anmeldelser inden

for de i artikel 11 fastsatte frister, kan, medmindre der foreligger force majeure, ikke drage fordel af de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 32, 38, 41, 45 og 46 i forordning (EØF) nr. 822/87, for det pågældende produktionsår og det følgende produktionsår.

Overskrides de i stk. 1 omhandlede frister, skal de beløb, der skal udbetales for det igangværende produktionsår, dog kun nedsættes med 15 %, når ovennævnte frister højst overskrides med fem arbejdsdage, og med 30 %, når de højst overskrides med ti arbejdsdage.

Artikel 13

1. Personer, der er forpligtet til at indgive høst-, produktions-, behandlings-, afsætnings- og beholdningsanmeldelser, og som har indgivet anmeldelser, der af medlemsstaternes myndigheder anses for ufuldstændige eller unøjagtige, kan kun drage fordel af de i artikel 32, 38, 41, 45 og 46 i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede foranstaltninger, hvis kendskabet til de manglende eller unøjagtige oplysninger ikke er afgørende for en korrekt anvendelse af de pågældende foranstaltninger.

2. Når de i artikel 3 omhandlede anmeldelser vedrører produktion af bordvin, og medlemsstaternes myndigheder fastslår, at de er ufuldstændige eller unøjagtige, og når kendskabet til de manglende eller unøjagtige oplysninger er væsentligt for en korrekt anvendelse af de i stk. 1 nævnte foranstaltninger, og disse fejl fører til en undervurdering af udbytte, iværksætter medlemsstaterne, undtagen i tilfælde af force majeure, følgende sanktioner, uden at de nationale sanktioner berøres heraf:

a) Med hensyn til de i artikel 32, 45 og 46 i forordning (EØF) nr. 822/87 nævnte foranstaltninger nedsættes støtten i følgende omfang:

— med den samme procentsats som procentsatsen for korrektion af udbyttet, når korrektionen er på 5 % eller derunder

— med to gange procentsatsen for korrektion af udbyttet, når korrektionen er på over 5 %, men højst 20 %.

Denne støtte samt støtten for det følgende produktionsår ydes ikke, når korrektionen af udbyttet er på over 20 %.

Når fejlen i anmeldelsen kan tilskrives oplysninger, der er leveret af andre erhvervsdrivende og/eller tilsluttede, hvis navne figurerer i de foreskrevne dokumenter, og hvis oplysninger ikke på forhånd kan verificeres af den anmeldende producent, nedsættes støtten kun med procentsatsen for den foretagne korrektion.

b) Med hensyn til de i artikel 38 og 41 i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede foranstaltninger

i) nedsættes den pris, som destilleriet skal betale den anmeldende producent, når den vin, der er leveret til destillation, endnu ikke er betalt, i følgende omfang:

- med den samme procentsats som procentsatsen for korrektion af udbyttet, når korrektionen er på 5 % eller derunder
- med to gange procentsatsen for korrektion af udbyttet, når korrektionen er på over 5 %, men højst 20 %.

Disse priser samt priserne for det følgende produktionsår betales ikke, når korrektionen af udbyttet er på over 20 %.

Når fejlen i anmeldelsen kan tilskrives oplysninger, der er leveret af andre erhvervsdrivende og/eller tilsluttede, hvis navne figurerer i de foreskrevne dokumenter, og hvis oplysninger ikke på forhånd kan verificeres af den anmeldende producent, nedsættes priserne kun med procentsatsen for den foretagne korrektion.

Myndighederne tilpasser den støtte, der skal udbetales destilleriet, efter den pris, der betales producenten

ii) pålægger myndighederne, når den vin, der er leveret til destillation allerede er betalt, destilleriet at inddrive de i nr. i) omhandlede beløb hos de anmeldende producenter. Den støtte, der skal udbetales destilleriet, tilpasses efter den pris, der definitivt skal betales producenten.

c) Den produktionsmængde, der skal leveres til obligatorisk destillation som fastsat i artikel 39 i forordning (EØF) nr. 822/87, og som følger af anvendelsen af det korrigerede udbytte i tilfælde af anvendelse af artikel 5, stk. 2, i nærværende forordning, forhøjes med 20 %.

3. Når den i stk. 2, litra a) og b), omhandlede støtte allerede er udbetalt, inddriver myndighederne det overskydende beløb af støtten, forhøjet med renter beregnet i medlemsstaten fra datoen for udbetalingen af den pågældende støtte til datoen for dens inddrivelse.

Det eventuelle overskydende beløb af forskuddet på den opnåede støtte skal efter bestemmelserne på området returneres til det kompetente organ forhøjet med renter beregnet i medlemsstaten fra datoen for udbetalingen af forskuddet til datoen for dets inddrivelse.

KAPITEL VI

Meddelelser, som medlemsstaterne skal fremsende

Artikel 14

1. Ved begyndelsen af hvert produktionsår foretager medlemsstaterne et skøn over den påregnelige produk-

tionsmængde af henholdsvis bordvin, kvbd og anden vin på deres område. De meddeler inden den 20. september Kommissionen resultaterne af dette skøn.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen korrigerede skøn over vinproduktionen inden den 15. oktober og den 15. november.

2. Medlemsstaterne foretager et skøn over hektarudbyttet for produktionen af bordvin på deres område.

De meddeler inden den 15. februar Kommissionen resultaterne af dette skøn, opstillet efter følgende udbytteklasser:

- 45 hl/ha eller derunder
- over 45 hl/ha og indtil 70 hl/ha
- over 70 hl/ha og indtil 90 hl/ha
- over 90 hl/ha og indtil 110 hl/ha
- over 110 hl/ha og indtil 140 hl/ha
- over 140 hl/ha og indtil 200 hl/ha
- over 200 hl/ha.

Artikel 15

1. Oversigten over de i artikel 1 og 3 omhandlede anmeldelser meddeles Kommissionen inden den 15. februar i den form, der er fastsat i tabel D i bilag I.

2. Oversigten over den i artikel 6 omhandlede anmeldelse meddeles Kommissionen inden den 30. november i den form, der er fastsat i tabel E i bilag I.

Artikel 16

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen ethvert nyt vigtigt forhold, der mærkbart kan ændre det skøn over de disponible mængder og anvendelserne, der blev foretaget på grundlag af de definitive oplysninger for de foregående år.

KAPITEL VII

Afsluttende bestemmelser

Artikel 17

Forordning (EØF) nr. 3929/87 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning læses som henvisninger til nærværende forordning efter sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 18

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. juli 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG I

TABEL A

DRUEHØSTANMELDELSE

A. Oplysninger om anmelderen

Navn eller firmanavn:

Sæde:

Adresse:

Dyrket vinareal (ha):

B. Oplysninger om bedriften

Sæde:

Adresse:

Dyrket vinareal (ha):

C. Oplysninger om drueproduktionen

Vinarealkategori	Produktionsareal (ha)	Høstet druemængde		Udbytte pr. hektar (hl/ha eller hkg/ha)	Druernes bestemmelse (hl)								
		hl eller hkg			vin fremstillet af anmelderne		leveret til kooperativ vincentral (*)		solgt til en vinframstiller (*)		anden anvendelse (*)		
		rød/ rosé	hvid		rød/ rosé	hvid	druer	most	druer	most			
1. Vinareal til bordvin, herunder — vin, der omhandles i artikel 72, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 822/87					rød/ rosé	hvid	rød/ rosé	hvid	rød/ rosé	hvid	rød/ rosé	hvid	
2. Vinareal til kvbd													
3. Vinareal til andre vine: a) herunder vin fremstillet af andre druesorter til persning b) herunder vin fremstillet af sorter, der både er klassificeret som sorter, hvis druer anvendes til persning, og som sorter, der er beregnet til andre formål													

(*) De druemængder, der er leveret til en kooperativ vincentral eller solgt til en vinframstiller, angives med den samlede mængde. De nærmere oplysninger vedrørende disse leveringer eller salg anføres i tabel Aa.

(†) Bestemt til spisebrug, tørring, direkte forarbejdning til druesaft, fremstilling af koncentreret druemost eller rektificeret koncentreret druemost.

TABEL Aa (1)

DRUEHØSTANMELDelse

Aftagere	Arten af produkter solgt til en vinfremstiller eller leveret til en kooperativ vincentral (hl eller hkg)									
	Druer til persning og/eller bordvin				Druer til persning og/eller most — kvbd		Druer til spisebrug og/eller most		Druer af sorter med flere anvendelsesmuligheder og/eller most	
	rød		hvid		rød	hvid	rød	hvid	rød	hvid
A (2)		B (2)								
1.										
2.										
3.										
4.										

(1) Denne tabel vedrører produkter, der er solgt eller leveret inden produktionsanmeldelsen.

(2) A = Vine som omhandler i artikel 72, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 822/87.

(2) B = Andre vine.

TABEL C

ANMELDELSE AF VIN- OG MOSTLAGRE pr. 31. AUGUST 19...

Navn eller firmanavn:.....
 Adresse:.....
 Stedet, hvor produktet opbevares:

		Produktkategori	Samlede lagre	heraf rødvin/ rosévin	heraf hvidvin	Bemærkninger
Vin	1. Lagre i produktionsleddet	a) bordvin herunder vin, der omhandles i artikel 72, stk. 2, forordning (EØF) nr. 822/87 b) kvbd c) andre vine				
	2. Lagre i handelsleddet	a) vin fra EF — bordvin — herunder vin, der omhandles i artikel 72, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 822/87 — kvbd b) vin fra tredjelande	I alt			
Most	1. Lagre i produktionsleddet	a) koncentreret druemost b) rektificeret koncentreret druemost				
	2. Lagre i handelsleddet	a) koncentreret druemost b) rektificeret koncentreret druemost	I alt			

(bl)

TABEL D

ENDELIGE RESULTATER VEDRØRENDE VINHØSTEN

Land:

År: 19.. til 19..

(Produktionsår: 1. september til 31. august)

(1 000 hl)

Produktionskategori	Samlet mængde	heraf rød/rosévin	heraf hvidvin	Bemærkninger
Bordvin herunder vin, der omhandles i artikel 72, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 822/87				
Kvbd				
Anden vin				
I alt				
Koncentreret druemost				
Rektificeret koncentreret druemost				
I alt				

TABEL E
ANMELDELSE AF VIN- OG MOSTLAGRE PR. 31. AUGUST 19...

		Produktkategori	Samlede lagre	heraf rødvín/rosevín	heraf hvidvín	Bemærkninger
Land:	(1 000 hl)					
Land: År: 19... til 19... (Produktionsår: 1. september til 31. august)						
Vin	1. Lagre i produktionsleddet					
	a) bordvin	herunder vin, der omhandles i artikel 72, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 822/87				
	b) kvbvd c) andre vine					
	I alt					
Vin	2. Lagre i handelsleddet					
	a) vin fra EF	— bordvin — herunder vin, der omhandles i artikel 72, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 822/87				
	— kvbvd					
	b) vin fra tredjelande					
	I alt					
	3. Oversigt (1 + 2)					
Most	1. Lagre i produktionsleddet					
	a) koncentreret druemost					
	b) rektificeret koncentreret druemost					
	I alt					
Most	2. Lagre i handelsleddet					
	a) koncentreret druemost					
	b) rektificeret koncentreret druemost					
	I alt					
	3. Oversigt (1 + 2)					

BILAG II

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EØF) nr. 3929/87	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 12, stk. 1 og 2	Artikel 2
Artikel 2, stk. 1	Artikel 3, stk. 1
Artikel 2, stk. 2	Artikel 3, stk. 4
Artikel 2, stk. 3	Artikel 3, stk. 5
Artikel 3	Artikel 4
Artikel 12, stk. 3	Artikel 5
Artikel 4	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 14	Artikel 8
Artikel 13	Artikel 9
Artikel 15	Artikel 10
Artikel 5	Artikel 11
Artikel 11	Artikel 12
Artikel 11a	Artikel 13
Artikel 6	Artikel 14
Artikel 8	Artikel 15
Artikel 9	Artikel 16
Artikel 10	—
Artikel 17	Artikel 17
Artikel 18	Artikel 18
Bilag I	Bilag I
Bilag II	Bilag I
Bilag III	Bilag II

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1295/96

af 4. juli 1996

om ændring af de repræsentative priser og tillægstolden ved indførsel af visse sukkerprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1126/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1423/95 af 23. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for import af sukkerprodukter undtagen melasse⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1127/96⁽⁴⁾, særlig artikel 1, stk. 2, andet afsnit, og artikel 3, stk. 1, og ud fra følgende betragtninger:

Størrelsen af de repræsentative priser og af tillægstolden for import af hvidt sukker, rå sukker og visse sirupper er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1195/96⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1270/96⁽⁶⁾;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EF) nr. 1423/95, på de oplysninger, som Kommissionen har kendskab til, gør det nødvendigt at ændre de nuværende beløb i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved indførsel af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1423/95 omhandlede produkter, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 5. juli 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. juli 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 150 af 25. 6. 1996, s. 3.

⁽³⁾ EFT nr. L 141 af 24. 6. 1995, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 150 af 25. 6. 1996, s. 12.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 161 af 29. 6. 1996, s. 3.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 163 af 2. 7. 1996, s. 38.

BILAG

til Kommissionens forordning af 4. juli 1996 om ændring af de repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved indførsel af hvidt sukker, råsukker og produkter henhørende under KN-kode 1702 90 99

(ECU)

KN-kode	Repræsentativ pris pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt
1701 11 10 ⁽¹⁾	24,82	3,89
1701 11 90 ⁽¹⁾	24,82	9,12
1701 12 10 ⁽¹⁾	24,82	3,71
1701 12 90 ⁽¹⁾	24,82	8,69
1701 91 00 ⁽²⁾	31,10	9,68
1701 99 10 ⁽²⁾	31,10	5,16
1701 99 90 ⁽²⁾	31,10	5,16
1702 90 99 ⁽³⁾	0,31	0,34

⁽¹⁾ Fastsat for standardkvaliteten, sådan som defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 431/68 (EFT nr. L 89 af 10. 4. 1968, p. 3), som ændret.

⁽²⁾ Fastsat for standardkvaliteten, sådan som defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 793/72 (EFT nr. L 94 af 21. 4. 1972, p. 1).

⁽³⁾ Fastsat pr. 1 % indhold af saccharose.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1296/96

af 4. juli 1996

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2933/95⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽⁴⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne

for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 5. juli 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. juli 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT nr. L 307 af 20. 12. 1995, s. 21.

⁽³⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 4. juli 1996 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(ECU/100 kg)			(ECU/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi	KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 35	052	78,1		508	84,1
	060	80,2		512	73,0
	064	70,8		524	75,6
	066	60,1		528	75,5
	068	62,3		624	86,5
	204	86,8		728	107,3
	208	44,0		800	78,0
	212	97,5		804	100,5
	624	95,8		999	81,6
	999	75,1		0808 20 47	039
ex 0707 00 25	052	75,8		052	138,2
	053	156,2		064	72,5
	060	61,0		388	103,6
	066	53,8		400	70,4
	068	69,1		512	106,7
	204	144,3		528	131,4
	624	87,1		624	79,0
	999	92,5		728	115,4
				800	55,8
				804	73,0
0709 90 77	052	65,9		999	95,5
	204	77,5	0809 10 40	052	144,4
	412	54,2		061	51,3
	624	151,9		064	105,3
	999	87,4		400	338,0
0805 30 30	052	130,3		999	159,7
	204	88,8	0809 20 49	052	192,6
	220	74,0		061	182,0
	388	74,8		064	150,7
	400	68,2		066	81,6
	512	54,8		068	258,3
	520	66,5		400	201,6
	524	62,9		600	94,9
	528	69,3		616	77,1
	600	84,0		624	152,2
0808 10 71, 0808 10 73, 0808 10 79	624	48,9		676	166,2
	999	74,8	0809 30 31, 0809 30 39	999	155,7
				052	63,1
				220	121,8
				624	106,8
				999	97,2
			0809 40 30	052	73,2
				064	64,4
				066	84,9
				068	61,2
			400	143,5	
			624	103,0	
			676	68,6	
			999	85,5	

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 68/96 (EFT nr. L 14 af 19. 1. 1996, s. 16). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1297/96

af 4. juli 1996

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i forordningen, og priserne på disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;

restitutionerne skal fastsættes under hensyntagen til de elementer, der er nævnt i artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt om de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 95/96⁽⁴⁾;

restitutionen for mel, grove gryn og fine gryn af hvede og rug skal beregnes under hensyntagen til de kornmængder, der er nødvendige til fremstilling af de pågældende varer; disse mængder er fastsat i forordning (EF) nr. 1501/95;

der er mulighed for udførsel af en mængde på 400 000 tons mel af hvede til visse destinationer; det vil være hensigtsmæssigt at anvende fremgangsmåden i artikel 7, stk. 4, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1162/95⁽⁵⁾,

senest ændret ved forordning (EF) nr. 1029/96⁽⁶⁾; der bør tages hensyn hertil ved restitutionsfastsættelsen;

situationen på verdensmarkedet eller visse markeder kan nødvendiggøre, at restitutionen for visse varer differentieres efter deres bestemmelsessted;

restitutionen skal fastsættes mindst en gang om måneden; den kan ændres inden for dette tidsrum;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende markedssituation for korn, særlig på noteringerne eller priserne på disse produkter inden for Fællesskabet og på verdensmarkedet, fører til at fastsætte restitutionen til de beløb, som er angivet i bilaget;

ved Rådets forordning (EØF) nr. 990/93⁽⁷⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1380/95⁽⁸⁾, er der udstedt forbud mod handel mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro); dette forbud gælder ikke i en række tilfælde, der er udtømmende angivet i forordningens artikel 2, 4, 5 og 7 og i Rådets forordning (EF) nr. 462/96⁽⁹⁾; der bør tages hensyn hertil ved restitutionsfastsættelsen;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 1766/92 nævnte produkter, undtagen malt, fastsættes til de i bilaget angivne beløb.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 5. juli 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. juli 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.
⁽²⁾ EFT nr. L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.
⁽³⁾ EFT nr. L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.
⁽⁴⁾ EFT nr. L 18 af 24. 1. 1996, s. 10.
⁽⁵⁾ EFT nr. L 117 af 24. 5. 1995, s. 2.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 137 af 8. 6. 1996, s. 1.
⁽⁷⁾ EFT nr. L 102 af 28. 4. 1993, s. 14.
⁽⁸⁾ EFT nr. L 138 af 21. 6. 1995, s. 1.
⁽⁹⁾ EFT nr. L 65 af 15. 3. 1996, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 4. juli 1996 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

(ECU / ton)			(ECU / ton)		
Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb (2)	Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb (2)
0709 90 60 000	—	—	1101 00 11 000	—	—
0712 90 19 000	—	—	1101 00 15 100	01	0 (*)
1001 10 00 200	—	—	1101 00 15 130	01	0 (*)
1001 10 00 400	—	—	1101 00 15 150	—	—
1001 90 91 000	—	—	1101 00 15 170	—	—
1001 90 99 000	—	—	1101 00 15 180	—	—
1002 00 00 000	01	0	1101 00 15 190	—	—
1003 00 10 000	—	—	1101 00 90 000	—	—
1003 00 90 000	—	—	1102 10 00 500	01	45,00
1004 00 00 200	—	—	1102 10 00 700	—	—
1004 00 00 400	—	—	1102 10 00 900	—	—
1005 10 90 000	—	—	1103 11 10 200	01	0 (3)
1005 90 00 000	—	—	1103 11 10 400	—	— (3)
1007 00 90 000	—	—	1103 11 10 900	—	—
1008 20 00 000	—	—	1103 11 90 200	—	— (3)
			1103 11 90 800	—	—

(1) Bestemmelserne er følgende:

01 Alle tredjelande.

(2) Der kan kun ydes restitutioner for eksport til Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro), hvis betingelserne i de ændrede forordninger (EØF) nr. 990/93 og (EF) nr. 462/96 overholdes.

(3) Når dette produkt indeholder presset groft mel, ydes der ingen restitution.

(4) Restitution fastsat for en mængde på 400 000 tons blød hvede til tredjelande efter fremgangsmåden i artikel 7, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1162/95.

NB: Zonerne er angivet i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 2145/92 (EFT nr. L 214 af 30. 7. 1992, s. 20).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1298/96

af 4. juli 1996

om fastsættelse af det korrektionsbeløb, der anvendes på eksportrestitutionerne for korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13, stk. 8, i forordning (EØF) nr. 1766/92 skal den eksportrestitution for korn, der gælder på dagen for indgivelse af ansøgning om eksportlicens, efter anmodning herom anvendes på en eksportforretning, der skal gennemføres inden for licensens gyldighedsperiode; i så fald kan restitutionsbeløbet korrigeres;

Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt om de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 95/96⁽⁴⁾, giver mulighed for at fastsætte et korrektionsbeløb for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 1766/92; dette korrektionsbeløb skal beregnes under hensyntagen til de elementer, der er anført i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95;

situationen på verdensmarkedet eller de særlige krav på visse markeder kan gøre det nødvendigt at differentiere korrektionsbeløbet efter bestemmelsesstedet;

korrektionsbeløbet skal fastsættes samtidig med restitutionen og efter samme procedure; det kan ændres inden for tidsrummet mellem to fastsættelser;

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽⁶⁾, fastsatte repræsentative markedskurser anvendes til omregning af det beløb, der er udtrykt i tredjelændenes valuta, og ligger til grund for fastlæggelsen af landbrugsomregningskurserne for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for anvendelse og fastsættelse af disse omregningskurser blev fastlagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1068/93⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1164/96⁽⁸⁾;

det følger af ovennævnte bestemmelser, at korrektionsbeløbet skal fastsættes som angivet i bilaget til denne forordning;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Det korrektionsbeløb, der anvendes på de forudfastsatte eksportrestitutioner for de i artikel 1, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 1766/92 nævnte produkter, undtagen malt, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 5. juli 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. juli 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT nr. L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT nr. L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 18 af 24. 1. 1996, s. 10.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 153 af 27. 6. 1996, s. 41.

BILAG

til Kommissionens forordning af 4. juli 1996 om fastsættelse af de
korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for korn

(ECU/ton)

Produktkode	Bestemmelse (1)	Løbende måned 7	1. term. 8	2. term. 9	3. term. 10	4. term. 11	5. term. 12	6. term. 1
0709 90 60 000	—	—	—	—	—	—	—	—
0712 90 19 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 400	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 91 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1002 00 00 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 10 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 400	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 10 90 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1007 00 90 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 100	01	0	- 1,78	- 3,56	- 5,34	- 7,12	—	—
1101 00 15 130	01	0	- 1,66	- 3,32	- 4,98	- 6,64	—	—
1101 00 15 150	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 170	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 180	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 500	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 700	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 200	01	0	- 1,95	- 3,90	- 5,85	- 7,80	—	—
1103 11 10 400	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 200	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 800	—	—	—	—	—	—	—	—

(1) Bestemmelserne er følgende:

01 Alle tredjelande.

NB: Zonerne er angivet i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 2145/92 (EFT nr. L 214 af 30. 7. 1992, s. 20).

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 1032/96 af 7. juni 1996 om udskydelse af fristen for tilsåning med visse markafgrøder i visse regioner i produktionsåret 1996/97

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 137 af 8. juni 1996)

Side 9, bilaget, kolonnen »Region«, under »soja«, »Italien«:

- efter »Asti« tilføjes »Biella«
 - efter »Gorizia« tilføjes »Lodi«
 - efter »Venezia« tilføjes »Verbano-Cusio-Ossola«.
-